

Svenska Botaniska Föreningens remissvar på Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF)

Svenska Botaniska Föreningen (SBF) har beretts möjlighet att lämna synpunkter på Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF), SOU 2025:21 (Klimat- och näringslivsdepartementet diarienummer **KN2025/00609**).

Övergripande synpunkter

SBF ser att Miljömålsberedningen har gjort ett omfattande arbete med förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF) till 2030. SBF ser även de enorma utmaningar som Miljömålsberedningen stått inför när det gäller att ta hänsyn till den politiska inriktningen för skogsnäringen och livsmedelsproduktionen samtidigt som åtaganden ovan ska inkluderas.

SBF noterar att det i flera av förslagen föreslås finansiering via befintliga anslag till myndigheterna. SBF anser att dagens nivåer på anslagen till naturvård är alldeles för låga och att det därför är orimligt att tillföra ytterligare arbetsuppgifter och kostnader utan en plan för hur dessa ska finansieras (exempel på ytterligare uppdrag är riktade informations- och rådgivningsinsatser under 6.1, uppdrag gällande OECM 13.1.13, länens inrapportering av värdefulla områden under 17.2.3).

SBF ser även att det saknas tydliga ambitioner för långsiktig miljöövervakning av kvaliteterna i skyddade områden och i vardagslandskapet för att få kunskap om status är tillräcklig för naturtyper och arter på landskapsnivå.

SBF konstaterar att förslaget till skydd av kvarvarande naturskog lämnar majoriteten av dessa skogar utan skydd och att miljömålsberedningens förslag därmed inte lever upp till EU:s krav för biologisk mångfald.

Kapitel 8. Förslag om hållbart brukande av skogsmark för kolinlagring och biologisk mångfald

8.2.2. SBF är negativa till förslaget om bidrag för att öka kvävegödslingen av skog och anser att förslaget ska strykas. Föreningen anser att negativa konsekvenser av kvävenedfall ses i skogarna idag och ytterligare skogsgödsling skulle få negativ påverkan på skogens biologiska mångfald och riskera ökat näringsläckage som kan bidra till övergödning av sjöar och vattendrag. Det har också visats att skogsgödsling inte leder till ökad kolinlagring i skogen på längre sikt. Skogsgödsling har därmed begränsad effekt som klimatåtgärd. I skogsmiljöer finns ris med lingon och blåbär som vid gödsling minskar till förmån för gräs. Skogsgödslingen påverkar också lavtäckning och svampförekomsten negativt. Förslaget skulle även motverka miljö kvalitetsmålen Levande skogar och Ingen övergödning.

Kapitel 10. Förslag om upptag och utsläpp av växthusgaser på bebyggd mark

10.2. SBF stöder beredningens förslag till att begränsningar av när torvmark får tas i anspråk för exploatering införs i miljöbalken.

Kapitel 12. Förslag för att öka nettoupptaget av koldioxid och gynna biologisk mångfald i våtmark och torvmark

12.1. och 12.2. SBF ser positivt på att återväta dränerade torvmarker för att bidra till Sveriges åtagande enligt LULUCF-förordningen. Många av dagens hotade växt- och djurarter är knutna till våtmarker och skulle direkt gynnas av denna åtgärd. Däremot ser föreningen att det blir svårt att nå målen om restaurering av natur om inte mark som idag eller i närtid kan komma att användas för livsmedelsproduktion, framför allt i våra jordbrukslandskap. SBF önskar att en utredning om var i landskapet återvätning kan ske och föreningen vill även påpeka att även våtmarker kan bidra till livsmedelsproduktion genom höproduktion samt bete.

Kapitel 13. Förslag om skydd av natur

13.1.1. Förslag om prioriteringar i arbetet med att skydda natur

- SBF anser att de uppsatta målen med god status mest effektivt nås med icke-försämring av befintlig naturtyp och att fokus i skydd av natur måste ligga på skötsel, restaurering och undvikande av exploatering av de naturtyper som finns. Därefter kan nya områden restaureras för att på sikt utvecklas till naturtyp och livsmiljöer för arter. SBF vill lyfta att det tar tid att nyskapa eller återskapa

naturliga habitat med rätt jordmån, mikroorganismer med bakterier, svampar och markfauna, vilka är förutsättningar för en rik flora i ett område.

Genomförande av skydd för befintliga värden är dessutom kostnadseffektivare än att behöva restaurera förlorade värden, samt bidrar till kolinlagring på kort såväl som på lång sikt. Med denna bakgrund stödjer SBF förslaget om att områden som enligt EU:s restaureringsförordning inte får försämrats avsevärt bör prioriteras för bevarande som skyddade områden.

- SBF stödjer Miljömålsberedningens bedömning att när Sverige ska leva upp till målet om 30 procent skydd av sin landareal, ska man vid urvalet av områden särskilt beakta med representativitet av naturtyper i landskapet. SBF vill påpeka att aktuell forskning visar på att det för den biologiska mångfalden är viktigare med något färre större områden än fler mindre områden i ett landskap och att man därefter kan man jobba vidare med konnektiviteten av naturtyper.
- SBF stödjer Miljömålsberedningens bedömning att Sverige i sin rapportering av skydd av natur ska följa de riktlinjer som tillämpas inom EU och internationellt för vilka bevarandeformer som kan ingå för att leva upp till målet om 30 procent skydd av landytan. Det innebär att följa Internationella naturvårdsunionens, IUCN:s, vägledning och kommissionens riktlinjer.
- SBF kan se fördelar med att OECM införs som begrepp i svensk naturvård, men att detta aldrig får påverka fortsatt skydd och skötsel av värdefull natur samt finansiering av denna. Vi begränsade resurser anser SBF att formell skydd och skötsel av skyddade områden alltid ska prioriteras. SBF ser att om föreslagna områden såsom vägkanter, järnvägsmiljöer, artrika kraftledningsgator, alléer, gräsmarker längs kanaler samt gräsmarker med miljöersättning med flera ska räknas som OECM och därmed kunna ingå i arealen skyddad natur är det viktigt att den långsiktiga skötseln är anpassad och säkrad för de naturtyper som är målen. En förutsättning för att sådana områden kan klassas som OECM är att det sker en löpande uppföljning och utvärdering av dessa områdens betydelse för biologisk mångfald och att OECM som inte längre uppfyller kriterierna avförs som OECM. SBF anser att dessa områden får inte heller konkurrera om statliga resurser som tas från skötsel och utveckling av traditionellt skyddad natur som alltid bör vara prioritet ett.
- SBF stödjer miljömålsberedningens bedömning att urskogar och gammal skog bäst bevaras genom strikt skydd. Däremot är SBF inte eniga med Miljömålsberedningens bedömning att formellt skydd i normalfallet inte är ändamålsenligt för bevarandet av hävdade marker i odlingslandskapet, restaurerade våtmarker, med särskilt höga naturvärden. SBF anser att formellt

skydd även bör övervägas i dessa miljöer för att långsiktigt säkra en ändamålsenlig skötsel och ett långsiktigt bevarande.

- SBF stödjer att Sverige i sitt naturvårdsarbete med att skydda natur till 2030 ska prioritera områden med naturtyp enligt restaureringsförordningen och områden med livsmiljöer som kräver bevarande för hotade arter enligt art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet.

13.1.3. SBF anser att obrutna fjäll bör få formellt skydd i större utsträckning än förslaget om att enbart rapportera oskyddade områden som OECM.

Under **avsnitten 13.1.4. till 13.1.12.** föreslår Miljömålsberedningen olika typer av artrika marker för OECM och föreslår att dessa ska rapporteras till Europeiska miljöbyrån som OECM. SBF är kritiska till detta generella tillvägagångssätt som dels riskerar att Sverige anmäler områden utan biologiska värden, dels tar resurser från skötsel och utveckling av traditionellt skyddad natur som alltid bör vara prioritet ett. SBF anser att det måste säkerställas att OECM inte får konkurrera om statliga resurser som tas från skötsel och utveckling av traditionellt skyddad natur som alltid bör vara prioritet ett. SBF anser inte att OECM ska kunna rapporteras direkt till EU utan att höga biologiska värden har fastställts. SBF anser även att införandet av OECM behöver utredas mer ingående avseende former och ekonomiska resurser. Nedan följer specifika synpunkter på de olika förslagen om OECM som Miljömålsberedningen identifierat:

- **13.1.4.** SBF håller med om att vissa vägkanter, järnvägsmiljöer och alléer utgör en del av landets kvantiteter av gräsmarker, trädmiljöer och övrig ruderalmark som är av betydelse för bland annat den vilda floran. Däremot kan dessa, oftast unga miljöer, inte likställas med naturtyper som utvecklats och/eller hävdats under lång tid med en hög biologisk mångfald och kulturhistoriska värden. Föreningen kan däremot se att dessa miljöer kan fungera som stödjande habitat i ett funktionellt odlingslandskap.
- **13.1.5.** SBF stödjer förslaget om att Svenska kraftnät får i uppdrag, och att Vattenfall Eldistribution uppmanas att geografiskt avgränsa artrika ledningsgator och stationsområden, ta fram objektspecifika skötselplaner för dessa och långsiktigt förvalta alla artrika kraftledningsgator, i syfte att bevara och utveckla den biologisk mångfalden på ett ändamålsenligt sätt. SBF ser att om artrika kraftledningsgator och stationsområden ska räknas som OECM och därmed kunna ingå i arealen skyddad natur är det viktigt att den långsiktiga skötseln är anpassad och säkrad för de naturtyper som är målen. Föreningen vill påpeka att för många av de arter som finns i kraftledningsgator krävs mer riktad skötsel än de återkommande röjningar som pågår idag.

- **13.1.6.** SBF anser inte att alléer och naturliga gräsmarker längs Göta kanal automatiskt ska kunna räknas in som OECM och därmed kunna ingå i arealen skyddad natur i Sverige.
- **13.1.7.** SBF anser inte att alla naturliga gräsmarker med särskilda värden med miljöersättning ska räknas som OECM. Föreningen anser att det viktigt att den långsiktiga skötseln är anpassad och säkrad för de naturtyper och arter som förekommer på marken vilket det inte är idag. SBF anser även att formellt skydd även behövs i odlingslandskapet.
- **13.1.8.** SBF ser att de flesta av de militära övnings- och skjutfälten som Fortifikationsverket förvaltar har höga naturvärden och bör i första hand få ett formellt skydd som naturreservat och i andra hand räknas som OECM för att kunna ingå i arealen skyddad natur. SBF vill påpeka att det är viktigt att fokus i dessa områden även ska ligga på biologisk mångfald och att den långsiktiga skötseln är anpassad och säkrad för befintliga naturtyper.
- **13.1.10.** SBF är kritiska till att Naturvårdsverket ska kunna rapportera de avgränsade frivilliga avsättningar med förvaltningsmål i en skötselplan som OECM när markägaren frivilligt har rapporterat dessa till Naturvårdsverket.
- **13.1.11.** SBF ser att skogliga impediment riskerar att tas bort och bör lämnas utanför OECM.
- **13.1.12.** SBF är kritiska till att artrika rekreationsområden och stadsgrönska skulle kunna räknas som OECM utan ser i så fall att dessa områden utreds för formellt områdesskydd.

13.1.13. SBF ser att länsstyrelserna får ett utökat uppdrag att bistå och ge råd om skötsel till alla markägare som önskar kunna rapportera värdefulla områden inom den egna fastigheten med avsikten att långsiktigt bevara dessa frivilligt så att dess områden ska kunna inkluderas i Sveriges rapportering som OECM. SBF anser att de områden som har högst naturvärden med en hög andel biologisk mångfald alltid bör prioriteras för skydd och att förslaget inte bör lyfta OECM där dessa kan konkurrera om statliga resurser för områdesskydd på länsstyrelserna.

13.2.3. SBF är tveksamma till att de föreslagna områdena som listas under 13.2.3 har tillräckligt höga biologiska värden för att kunna bidra till kvalitativa skydd som OECM (sidan 418). SBF ser en risk med att om tillräckligt många frivilliga avsättningar med låg kvalitet rapporteras och räknas in som OECM, kan värdefullare områden lämnas utan skydd och försämrats för att i värst fall försvinna.

Kapitel 14. Förslag om skydd av urskog och gammal skog

14.1. Förslaget om skydd av kvarvarande naturskogar

Kartläggning och strikt skydd av alla återstående urskogar och naturskogar är ett centralt åtagande i EU-kommissionens strategi för biologisk mångfald.

Miljömålsberedningens har i sitt slutförslag valt att ersätta begreppet naturskog med gammal skog och definiera gammal skog som bestånd med en medelålder på 180 år (160 år i södra Sverige). Ett sådant ålderkriterium utesluter de flesta naturskogar med höga naturvärden. (Inte ens alla skogar som betecknas som urskogar skulle kvala in med så högt ställda krav.)

Förslaget innebär att åtminstone två tredjedelar av den kända återstående arealen urskog och naturskog (945 ha enligt beredningen) lämnas utan skydd.

Miljömålsberedningen konstaterar att också att slutförslaget i viss utsträckning bidrar till att leva upp till åtagandet, såsom det är formulerat i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, att "all återstående urskog och naturskog ska skyddas strikt till 2030"

SBF anser att det borde vara självklart att miljöberedningen utmynnar i ett förslag som visar hur Sveriges beting från EU kan uppnås i sin helhet, inte till en tredjedel. Vi anser att förslaget i detta avseende måste omarbetas och ta fasta på definitionen av naturskog.

SBF stöder däremot det förslag om skydd av urskogar och naturskogar som formulerats i ett tidigare skede i sekretariatets arbete (alternativ 1).

Det är också angeläget, och i enlighet med beredningens slutförslag, att skyddet av kända värdefulla skogar får pågå parallellt med en fortsatt inventering. Vidare anser föreningen att privata fastighetsägare som väljer formellt skydd av skog, som ersättning i möjligaste mån ska kunna välja mellan ersättningsmark, intrångsersättning och köpeskilling. Det är här angeläget att fullt tillräckliga resurser för ersättning till markägare anslås.

Kapitel 15. Förslag om förvaltning av skyddade områden

15.1.1. SBF ser positivt på förslagen om nya etappmål för naturvårdande skötsel inom alla skyddade områden samt om restaurering till naturtyp på all mark inom statligt skyddade områden.

15.1.2. SBF ser positivt på Miljömålsberedningens förslag om att anslaget inom 1:3 ökar för att finansiera skötsel av natur inom skyddade områden samt inom 1:2 för skötsel av biotopskyddsområden och områden med naturvårdsavtal åren 2026–2030. Föreningen ser däremot att behovet av skötsel av skyddade områden kommer att vara fortsatt högt,

framför allt eftersom nya arealer av naturtyper restaurerats, och anser att det ökade anslaget bör permanentas. Idag är dessutom de medel som avsätts till skötsel av skyddad natur långt ifrån tillräcklig för att bibehålla god status för naturtyper och arter. Föreningen ställer sig även frågande till om det ökande anslaget även täcker det stora behov av restaurering av natur till naturtyp eller livsmiljöer för arter enligt restaureringsförordningens mål.

15.1.3. SBF ser positivt på förslaget om nya anslagsposter inom 1:3 åtgärder för värdefull natur i utgiftsområde 20 Klimat, miljö och natur samt inom 1:2 insatser för skogsbruket i utgiftsområde 23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel, under förutsättning att finansieringen inte påverkar anslaget för skydd och skötsel av natur.

15.1.4. SBF ser positivt på att befintliga skötsel- och bevarandeplaner uppdateras, samt upprättas där dessa saknas, så att de får tydliga mål för förvaltning av naturtyper och arter så att dessa uppnår god status. Många av landets planer har idag en förlegad syn på ändamålsenlig skötsel som inte bidrar till att skydda och utveckla de värden som områdets skyddats för. Till exempel tillåter planer inte markstörning i sandiga landskap eller skapande av bryn och gläntor i skogsområden. SBF ser att detta bland annat får stor betydelse för hotade arter i dessa miljöer.

15.1.5. SBF stödjer att det förtydligas i Naturvårdsverket instruktion att myndigheten ska säkerställa att naturvärden i skyddade områden ska bevaras och utvecklas. SBF ser även att det behöver förtydligas att Naturvårdsverket i sina instruktioner även behöver följa upp restaurerings- och skötselinsatser i skyddade områden för återrapporering till regeringen och EU. Föreningen ser även att det saknas tydliga ambitioner för långsiktig miljöövervakning av kvaliteterna i skyddade områden och i vardagslandskapet för att få data på om status är tillräcklig för naturtyper och arter på landskapsnivå.

15.1.6. SBF stödjer att förordningen för områdesskydd kompletteras med en bestämmelse om att en skötselplan ska innehålla åtgärder och bygga på uppgifter som utgör en grund för effektiv och långsiktig förvaltning. Föreningen vill dock påpeka att det måste lämnas utrymme för adaptiv förvaltning och inkorporering av ny kunskap från forskning etc.

15.1.7. SBF stödjer förslaget om att statens bidrag bör öka för att statliga naturreservat och nationalparker ska bli mer tillgängliga för friluftslivet. SBF ser att ökad tillgänglighet även ökar möjligheterna för medborgarforskning 'Citizen science' såsom det nationella floraväxteriet som bidrar till övervakning av hotade kärlväxter vilket är ett kostnadseffektivt sätt att följa upp de insatser som förvaltningen genomför, men också en långsiktig övervakning av florans i hela landskapet som bland annat ger uppgifter till den biogeografiska uppföljningen.

SBF ser även att vistelse i en mosaik- och artrik natur ger kunskap och förståelse för skötsel och restaurering enligt restaureringsförordningen.

Kapitel 16. Förslag om restaurering av natur

16.1.6. En satsning på restaurering och hävd av ängs- och betesmarker

SBF välkomnar ökningen av anslaget för att restaurera betesmarker som nämns under översyn av åtgärder för att bevara eller utveckla den biologiska mångfalden knuten till ängs- och betesmarker (sidan 492–494). Föreningen vill påpeka att denna höjning inte får gå ut över den nödvändiga skötseln av befintlig natur, vilket är innebörden i icke-försämringskravet under 17.3.1. Ska förlusten av biologisk mångfald i odlingslandskapet hejdas behöver dels fler marker komma i hävd med slåtter, bete eller bränning dvs arealen utökas, dels behöver nödvändiga strukturer återskapas såsom blomning under sommarhalvåret, markstörning, faunadepåer, stenmurar mm. SBF är inte eniga med om att förståelse för hur naturen fungerar samt insikt om vilka åtgärder som behövs är uppenbar för alla. Dessutom finns hinder för att få ekonomi i att låta djuren beta sent på året i både lönsamhet och krav på ligghallar. SBF anser att strukturer och kvalitéer måste följas upp samt att möjligheterna till vinterbete bör utredas.

SBF stödjer önskan som förts fram till Miljömålsberedningen att den högsta nivå av de referensarealer som förts fram av ansvariga myndigheter ska utgöra ett minimum bör behov av areal naturtyp (sidan 494). Föreningen anser att de ekologiska förutsättningarna för att livsmiljöer och arter ska nå god status ska utgöra grunden för behovet av areal per naturtyp i det svenska landskapet. Återigen ser föreningen vikten av uppföljning av båda kvantiteter och kvaliteter för att göra bedömningen av om vi når uppsatta mål i restaureringsförordningen.

SBF ser, bland annat genom vår verksamhet floraväkteriet, att gräsmarksfloran utarmas i stora delar av landet, populationer av arter minskar och försvinner successivt eftersom det råder stor brist på betande djur eller ett felaktigt bete. SBF ser därför positivt på att ersättningsnivån för bete på naturbetesmarker höjs och att investeringsstödet till djurstallar prioriteras, men vi anser även att det ska omfatta vindskydd i den mån det behövs för att gynna bete på avlägsna platser och bete större delen av året (sidorna 495–497). SBF vill peka på behovet av att även utveckla ett stöd för mobila ligghallar så att avlägsna betesmarker kan komma i hävd och nya restaureras. Med mobila ligghallar kan även fler marker komma att betas betydligt senare på säsongen än nu och vinterbete kan övervägas. SBF ser även att förslagen omfattar hur markerna betas. Idag är många betade marker alldeles för hårt betade medan många potentiella betesmarker inte hävdas alls. Vi anser att en översyn av betesregimen med svagare sommarbete kompletterat med bete under vinterhalvåret, hela eller delar, kan bidra till att fler

marker hävdas med bete. Ett svagare sommarbete ökar blomrikedomen och ger mer nektar och pollen till vilda pollinatörer och andra blombesökare. Vinterbete eller bete sent på året motverkar även igenväxning med buskar och sly eftersom djuren äter skott och knopp.

SBF ser positivt på att ersättning återinförs för myrslåtter, hamling och bränning av ljunghed (sidan 497). Föreningen vill återigen påpeka att befintliga marker som hävdas inte får försämrats i konkurrens om ekonomiska resurser med nyrestaureerade myrar, hamlade träd och bränning av ljunghedar.

16.1.7. SBF ser positivt på förslaget om stödmöjlighet för ökning av mängden landskapselement i odlingslandskapet och löpande ersättningar för skötseln. Dessa element medför ett mer mosaikartat odlingslandskap med fler livsmiljöer för olika arter.

16.1.8. SBF stödjer förslaget om att 'ta bort återbeskogningsplikten närmast jordbruksmark' vilket möjliggör att viktiga brynmiljöer bibehålls och kan utvecklas. SBF ser att det är av stor betydelse för den biologiska mångfalden att vi frångår synsättet med ett "antingen-eller-landskap" som präglas av skarpa övergångar mellan jordbruks- och skogsmark. Ska Sverige nå uppsatta restaureringsmål vad gäller areal naturtyper i god status behöver vi beta skogar och låta träden ta plats i odlingslandskapet. Ett mer varierat landskap kan dessutom buffra mot klimatförändringar genom att hålla mer vatten vid torka och fånga upp vatten vid skyfall.

Kapitel 17. Förslag om minimal förlust av biologisk mångfald

SBF anser att restaureringsförordningen från 2024 som ställer krav på att arter och naturtyper i EU:s art- och habitatdirektiv ska vara i gott tillstånd i hela landskapet och inte heller får försämrats tydligt visar vägen för svensk naturvård.

17.1.3. SBF ser att Miljömålsberedningen liksom restaureringsförordningen fokuserar på naturtyper och arter, men föreningen vill påpeka att det endast är en mindre del av Sveriges natur som är utpekad som naturtyp (Annex I). I framförallt vardagslandskapet utanför värdekärnor har det inte funnits ambition att klassificera naturen och därmed är det även en mindre del som omfattas av icke-försämringskravet i artikel 4.12. Med detta som bakgrund innebär att om Sverige ska uppnå de nationella och internationella målen om att hejda förlusten av biologisk mångfald bör avsteg endast göras i yttersta undantagsfall (sid. 537).

På sidan 538 föreslår Miljömålsberedningen att exploateringar som är av högt allmänintresse ändå under vissa förutsättningar kan tillåtas enligt restaureringsförordningen, trots att de skulle innebära avsevärd försämring. SBF anser

att försämringar är oacceptabla och alla former av alternativ till exploatering måste utreda nogsamt.

17.2.2. SBF stödjer förslaget om ett avtal med NordGen för att inrätta och förvalta en nationell fröbank för svenska inhemska vilda växter och, i samverkan med aktörer på området, samla in, hantera och förvara fröer från vilda växter. Föreningen ser att behovet av svenskt frömaterial och lokala provenienser kommer att öka avsevärt när natur ska återställas och restaureras.

17.2.3. SBF ser att rätt åtgärd på rätt plats i landskapet är avgörande för att nå de mål som sätts upp i restaureringsförordningen. Föreningen ser också att det saknas en samlad bild över var i det svenska landskapet områden med höga naturvärden finns. SBF stödjer därför förslaget om att SLU får i uppdrag att ta fram ett system för inrapportering och sökning av områden med höga naturvärden i Sverige, med samma breda användningsområde som Artportalen. Föreningen stödjer även transparensen i förslaget om att det är bättre om kunskap om höga naturvärden upptäcks och finns tillgänglig i ett tidigare skede än i samband med exploatering.

17.2.4. SBF stödjer förslaget om att möjligheterna att tillämpa ekologisk kompensation ska öka och att krav kan ställas vid intrång. Föreningen anser däremot att ekologisk kompensation alltid ska vara en sista utväg när alla konsekvenser av alternativa lösningar har utretts och att förslaget ska vara tydligt med detta. Dessutom måste en kompensation ha tillräckligt omfattande arealer, åstadkomma samma kvaliteter och innefatta långsiktigt lämplig skötsel för att motverka de förluster av naturliga livsmiljöer som ingreppet åsamkar.

17.3.1. På sidan 560 diskuteras nyansskillnader vid översättning av icke-försämringskravet i artikel 4.12 i restaureringsförordningen och Miljömålsberedningen drar slutsatsen att ansträngningen att göra rätt för biologisk mångfald ska räcka och att resultatkravet inte ska gälla. Oavsett nyansskillnaden mellan språkversionerna har restaureringsförordningen tydliga mål om vad som ska uppnås. SBF vill påpeka att ska målen i restaureringsförordningen uppnås kommer naturtyper behöva återställas med en konnektivitet i landskapet som förhindrar negativa effekter av fragmentering, vilket innebär att även områden utan naturtyp enligt Annex I kommer att omfattas om Sverige ska leva upp till artikel 4.17. Restaureringsförordningen ställer dessutom krav på ökande trender för biologisk mångfald.

Svenska Botaniska Föreningen

Gabrielle Rosquist

Vice ordförande